Kyrkoinvigning

Stockholms Dagblad 14/11 1876
Framtaget ur arkiven av Kalle Kjellman, Lilla Marn på norra Nämdö

Söndagen den 1 November eller Allhelgonadagen invigdes *Nämdö* nybygda kyrka af kyrkoherden Levin i Österhaninge, till hvilken moderförsamling Nämdö kapell hörer. Att under denna årstid öfver ganska betydliga fjärdar färdas ett drygt stycke ut till hafs, är i och för sig sjelf icke någonting inbjudande, i synnerhet under en så stormig väderlek som de sist förflutna veckornas. Men denna gång syntes det som om himmelen äfven i det afseendet ville gynna en dag, på hvilken ett verk till dess ära skulle invigas.

Det var nämligen en den vackraste höstdag man kunde önska sig, hvarför också ångbåten Dalarö från stället af samma namn utgick tidigt på morgonen med en last af närnisste fastlandsinnebyggare, som med öboarne villo deltaga i den för dem så betydelsefulla akten.

På fastlandet hade qvällen förut fallit några få snöflingor, hvarför man vid utkomsten till ön förvånades öfver att der finna marken fullt ihöljd sin vinterliga skrud, snöhvit bländande i Novembersolens svala strålar. Det särdeles vackra träkapellet, i ljusgul färg, spegladt i den alldeles lugna hafsviken, gjorde en god effekt ofvan sin hvita grund, med en mörk granskog i bakgrunden.

Af invigningstalet underrättades man att fordom ett kapell stått på samma ställe intill 1719, då det, lika med mångfaldiga af skärgårdens kyrkor, nedbrändes af ryssarne under deras härjningståg på våra kuster. Sedermera har det varit beläget på annat ställe, men nu återbördades för det nya templet den af ålder invigda marken.

I öfrigt gick den högtidliga ceremonien för sig efter sedvanligt bruk, med invingningsförrättare och assistenter, alla iklädda sina ”skruder”.

Efter att ytterligare hafva blifvit uppbygda af högmessogudstjensten, återvände vi med vår ångbåt från en November-lustresa af de både till ändamål och utförande bättre slaget. Nämdö kapellförsamling räknar icke fullt 400 själar, så att byggnadsföretaget icke kunnat aflöpa utan betydande ansträngningar, så mycket mera som det förut obeboeliga prostbostället äfven samtidigt måst ombyggas. Heder åt en fiskarebefolkning, som vet att nitälska för något annat än sina strömmingsskötar! Derom bär äfven ett för några år sedan nybygdt, ej långt från kyrkan beläget, skolhus vittne.

- De efterföljande dagarna voro ånyo ursinniga stormvädersdagar, så att man kunde så mycket mer fägna sig att lyckligt hafva i rättan tid återkommit från sin titt ut i skärgården.